

สิทธิมนุษยชน ~ สิทธิแรงงาน
Human Rights ~ Right to work

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภศิษฏ์ ทวีแจ่มทรัพย์

The Universal Declaration of Human Rights

Article 4.

No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

Article 7.

All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

Article 20.

- (1) Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.
- (2) No one may be compelled to belong to an association.

Article 23.

- (1) Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.
- (2) Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.
- (3) Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.
- (4) Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

Article 24.

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 21.

- (1) Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.
- (2) Everyone has the right of equal access to public service in his country.
- (3) The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

สิทธิการเมือง

สิทธิทางเศรษฐกิจ
สังคม และวัฒนธรรม

Article 22.

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international co-operation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR)

พันธกรณีของรัฐด้านสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ รวมทั้งหน้าที่ของบุคคลที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และได้รับสิทธิทั้งด้านพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

- กล่าวถึงสิทธิในการกำหนดเจตจำนงตนเอง (right of self-determination)
- กล่าวถึงพันธกรณีของรัฐภาคีที่รับรองจะเคารพและประกันสิทธิของบุคคล รวมถึงการห้ามการเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทางเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง สัญชาติ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม ถิ่นกำเนิด หรือสภาพอื่นใด โดยจะดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติภายในประเทศ ประกันว่าบุคคลที่ถูกละเมิดจะได้รับการเยียวยา ไม่ว่าจะบุรุษหรือสตรีจะได้รับสิทธิพลเมืองและการเมืองอย่างเท่าเทียมกัน การลิดรอนสิทธิในสถานการณ์ฉุกเฉิน และการห้ามการตีความกติกาในอันที่จะไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพอื่น ๆ
- กล่าวถึงสาระของสิทธิในส่วนที่เป็นสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ได้แก่ สิทธิในการมีชีวิตอยู่ เสรีภาพจากการถูกทรมาน การห้ามบุคคลมิให้ตกอยู่ในภาวะเยี่ยงทาส การห้ามบุคคลมิให้ถูกจับกุมโดยตามอำเภอใจ การปฏิบัติต่อผู้ถูกลิดรอนเสรีภาพอย่างมีมนุษยธรรม การห้ามบุคคลถูกจำคุกด้วยเหตุที่ไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญาได้ เสรีภาพในการโยกย้ายถิ่นฐาน ความเสมอภาคของบุคคลภายใต้กฎหมาย การห้ามมิให้มีการบังคับใช้กฎหมายอาญาย้อนหลัง สิทธิการได้รับรองเป็นบุคคลตามกฎหมาย การห้ามแทรกแซงความเป็นส่วนตัว การคุ้มครองเสรีภาพทางความคิด เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก การห้ามการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อการสงครามหรือก่อให้เกิดความเกลียดชังทางเชื้อชาติ สิทธิที่จะชุมนุมอย่างสันติ การรวมกันเป็นสมาคม สิทธิของชายหญิงที่อยู่ในวัยที่เหมาะสมในการมีครอบครัว การคุ้มครองสิทธิเด็ก และการที่พลเมืองทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ การรับรองว่าบุคคลทั้งปวงย่อมเสมอภาคกันตามกฎหมายและได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน การรับรองสิทธิของชนกลุ่มน้อยทางเผ่าพันธุ์ ศาสนา และภาษาภายในรัฐ
- กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในกติกา รวมถึงพันธกรณีในการเสนอรายงานของรัฐภาคี การยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และขั้นตอนการพิจารณาข้อร้องเรียน
- ห้ามการตีความไปในทางขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ รวมทั้งการมิให้ ตีความในการที่จะลิดรอนสิทธิที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

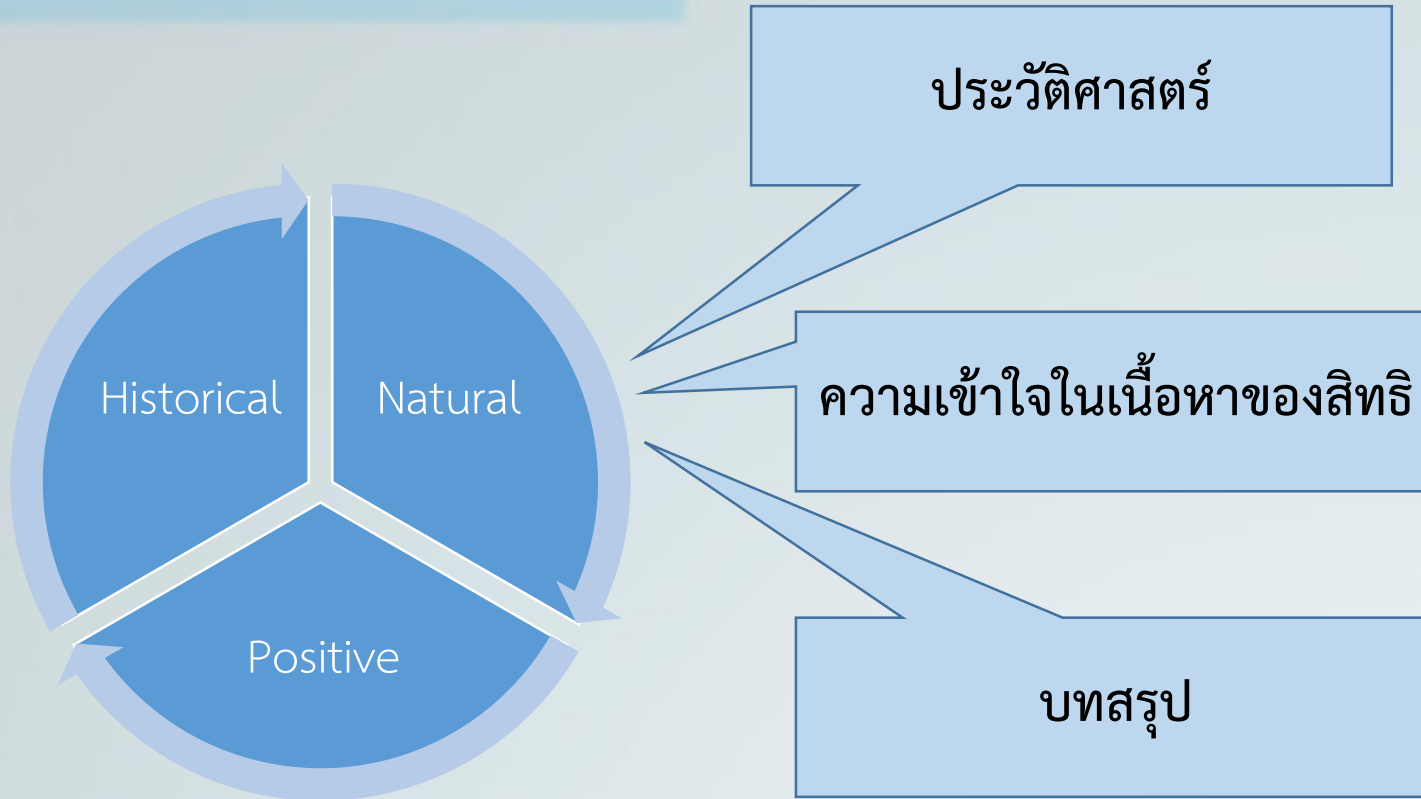
กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights - ICESCR)

พันธกรณีของรัฐภาคีที่จะดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างเหมาะสมตามลำดับขั้น นับตั้งแต่การเคารพ คุ้มครอง ส่งเสริม และทำให้เป็นจริงอย่างเต็มที่ตามที่ทรัพยากรมีอยู่เพื่อให้มีความคืบหน้า โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีในการได้รับสิทธิ การจำกัดสิทธิตามกติกา รวมทั้งการห้ามตีความใด ๆ ในกติกาที่จะทำลายสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รับรองไว้ในกติกานี้

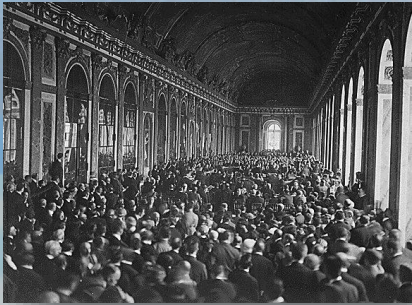
- กล่าวถึงสาระของสิทธิ ได้แก่ สิทธิในการทำงานและมีเงื่อนไขการทำงานที่เหมาะสม เป็นธรรม สิทธิที่จะก่อตั้งสหภาพแรงงาน และสิทธิที่จะหยุดงาน สิทธิที่จะได้รับสวัสดิการและการประกันด้านสังคม การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว สิทธิที่จะมีมาตรฐานชีวิตที่ดีพอเพียง สิทธิที่จะมีสุขภาพะด้านกายและใจที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ สิทธิในการศึกษา สิทธิในวัฒนธรรม และประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
- กล่าวถึงพันธกรณีในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี บทบาทของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมในการตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณีร่วมกับกลไกอื่นๆ ของสหประชาชาติ รวมทั้งการให้ข้อคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพันธกรณีของกติกา การดำเนินการของรัฐภาคีที่จะร่วมมือในระดับระหว่างประเทศในการส่งเสริมสิทธิตามกติกา การห้ามการตีความบทบัญญัติเพื่อจำกัดหน้าที่ของกลไกสหประชาชาติที่กำหนดไว้ตามกฎบัตรและธรรมนูญขององค์กร รวมทั้งการไม่ตีความในทางที่จะจำกัดสิทธิในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

กรอบแนวคิดในการอธิบาย

Traité de Versailles

บทบัญญัติในส่วนที่ ๑๓ ของสนธิสัญญาแวร์ซาย (ข้อ ๓๘๗ - ๔๒๒)

๑. แรงงานมีอาจเป็นสินค้าที่มีการซื้อขายกันได้
๒. สิทธิในการรวมตัวเป็นสมาคม
๓. การจ่ายค่าแรงที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๔. ชั่วโมงการทำงานต้องอยู่ระหว่าง ๘ ชั่วโมงต่อวัน หรือ ๔๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์
๕. การหยุดพักผ่อนต้องให้ไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมงใน ๑ สัปดาห์
๖. ขจัดการใช้แรงงานเด็กทุกรูปแบบ
๗. ในงานประเภทเดียวกันต้องมีการจ่ายค่าแรงที่เท่าเทียมกันในประเทศนั้นๆ
๘. ต้องมีการปฏิบัติต่อคนงานในประเทศอย่างเสมอภาค (คนอพยพเช่นเดียวกับคนชาติ)
๙. มีกลไกในการตรวจสอบเพื่อเป็นหลักประกันว่ามีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองคนงานอย่างแท้จริง

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

บทบัญญัติในส่วนที่ ๑๓ ของสนธิสัญญาแวร์ซาย (ข้อ ๓๘๗ - ๔๒๒)

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
(The International Labour Office)

ธรรมนูญการก่อตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
(Constitution of International Labour Organisation)
ซึ่งจัดตั้งเป็น The Bill of Fundamental Rights

๑. ดำรงไว้เพื่อมนุษยธรรม
๒. เพื่อเสถียรภาพทางการเมือง
๓. เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
๔. สันติภาพอันยั่งยืนในโลกจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีความยุติธรรมทางสังคม

“Universal and lasting peace can be established only if it is based upon social justice”

รากฐานของความเป็นธรรมในสังคม

๑. มวลมนุษยชาติย่อมมีสิทธิที่จะแสวงหาความผาสุกได้เสรีและอย่าง มีเกียรติ และมีสิทธิได้รับความมั่นคงทางเศรษฐกิจและมีโอกาสเท่าเทียมกัน
๒. นโยบายของประเทศและระหว่างประเทศต้องมีเป้าหมายที่เป็นกลางร่วมกัน
๓. นโยบายและมาตรการของชาติและระหว่างประเทศ (โดยเฉพาะทางเศรษฐกิจและการคลัง) ควรจะถือเป็นเรื่องสำคัญและได้รับการส่งเสริม
๔. การตรวจและการพิจารณานโยบาย และมาตรการทางเศรษฐกิจ และการคลังให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
๕. ในการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อกับเศรษฐกิจ และการคลัง องค์การแรงงานระหว่างประเทศอาจเสนอข้อตกลงและข้อเสนอแนะซึ่งเห็นว่าเหมาะสมได้ด้วย

- กำหนดมาตรฐาน หลักการ และรายละเอียด เกี่ยวกับ
 - ✓ สภาพการจ้าง การทำงาน เงินเดือนค่าจ้าง
 - ✓ สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่างๆ
 - ✓ สภาพแวดล้อมในการทำงาน
 - ✓ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน และคุณภาพชีวิตแรงงาน
 - ✓ ฯลฯ

- สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกให้สัตยาบันในอนุสัญญา เพื่อที่ประเทศสมาชิกจะได้แก้ไขปรับเปลี่ยนกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ อันเป็นเครื่องยืนยันถึงหลักการคุ้มครองแรงงานสากล

The declaration of philadelphia

๑. แรงงานมีใช้สินค้า
๒. เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการตั้งสมาคมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการก้าวหน้าที่ยั่งยืน
๓. ความยากจน หนี้ ท้องที่ใด ย่อมเป็นอุปสรรคต่อความเจริญรุ่งเรืองในทุกหนทุกแห่ง
๔. มนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะแสวงหาทั้งสวัสดิภาพด้านวัตถุ และพัฒนาการด้านจิตใจ ภายใต้เงื่อนไขของเสรีภาพและความภาคภูมิใจ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและโอกาสที่เท่าเทียมกัน โดยมีค่านึงถึง เชื้อชาติ ความเชื่อถือ หรือเพศใด ๆ ทั้งสิ้น

Fundamental Conventions

(Core Labour Standard)

- อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามแรงงานบังคับ ค.ศ. ๑๙๓๐ (ฉบับที่ ๒๙)
- อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคม และการคุ้มครองเสรีภาพในการรวมกลุ่ม ค.ศ. ๑๙๔๘ (ฉบับที่ ๘๗)
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมกลุ่ม และการเจรจาต่อรอง ค.ศ. ๑๙๔๙ (ฉบับที่ ๙๘)
- อนุสัญญาว่าด้วยค่าจ้างที่เท่าเทียมกัน ค.ศ. ๑๙๕๑ (ฉบับที่ ๑๐๐)
- อนุสัญญาว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ค.ศ. ๑๙๕๗ (ฉบับที่ ๑๐๕)
- อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (ในการจ้างงาน และอาชีพ) ค.ศ. ๑๙๕๘ (ฉบับที่ ๑๑๑)
- อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำในการทำงาน ค.ศ. ๑๙๗๓ (ฉบับที่ ๑๓๘)
- อนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายในการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๙๙ (ฉบับที่ ๑๘๒)

ภารกิจขององค์การแรงงานระหว่างประเทศเกี่ยวกับ Fundamental Conventions

UN World Summit for Social Development
ที่ประชุมได้รับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของคนงาน ได้แก่

- ✓ การแจ้งการบังคับการใช้แรงงาน
- ✓ สรีภาพในการสมาคม
- ✓ การไม่เลือกปฏิบัติการทำงาน
- ✓ การจัดการใช้แรงงานเด็ก

อนุสัญญาฉบับที่ ๒๙ ว่าด้วยการเกณฑ์แรงงาน

Forced Labour Convention, 1930 (No. 29)

- ยกเลิกแรงงานบังคับ และการเกณฑ์แรงงาน
- ความนิยาม “แรงงานบังคับ”
 - งานหรือบริการทุกชนิดซึ่งเอาจากบุคคลใด ๆ โดยการขู่ใช้ญ โลงโทษ และบุคคลดังกล่าวมิได้สมัครใจ เว้นแต่
 - ก) งานหรือบริการใด ๆ ซึ่งเกณฑ์โดยกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
 - ข) งานหรือบริการใด ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่พลเมือง
 - ค) งานหรือบริการใด ๆ ซึ่งเกณฑ์จากบุคคลที่ถูกตัดสินลงโทษในศาลยุติธรรม
 - ง) งานหรือบริการใด ๆ ที่เรียกเกณฑ์ในกรณีฉุกเฉิน อันหมายถึงกรณีเกิดสงครามหรือภัยพิบัติ
 - จ) การบริการต่าง ๆ ของชุมชน ขนาดเล็กซึ่งดำเนินการโดยสมาชิกของชุมชนเพื่อประโยชน์ของชุมชน

- ข้อยกเว้นในการเกณฑ์แรงงานจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดดังต่อไปนี้ด้วย
 - ก) ต้องเป็นชายสมประกอบ อายุระหว่าง ๑๘ - ๔๕ ปี แต่ต้องได้รับการตรวจจากแพทย์ว่าไม่เป็นโรคร้ายแรง
 - ข) ยกเว้นให้ครูและนักเรียนในโรงเรียนตลอดจนเจ้าหน้าที่บริหารทั่วๆ ไป
 - ค) ต้องมีผู้ใหญ่ที่เป็นชายเหลือไว้ในชุมชนนั้นด้วย ปกติเกณฑ์ไปได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕
 - ง) ต้องเคารพต่อความสัมพันธ์ของคู่สมรสและครอบครัว
 - จ) เกณฑ์ได้ไม่เกิน ๖๐ วันในรอบ ๑๒ เดือน (รวมเวลาเดินทางไป - กลับ แล้ว)
 - ฉ) ให้ได้รับค่าตอบแทนไม่น้อยกว่างานประเภทเดียวกัน และต้องมีวันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ด้วย

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๐๕ ว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ

Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105)

พัฒนาการของ

- Forced Labour Convention, 1930 (No. 29)
- Protection of Wages Convention, 1949 (No. 95)
- ระบุและไม่ใช่วิธีการเกณฑ์แรงงานไม่ว่ารูปแบบใด ๆ เพื่อประโยชน์ทางการเมือง เศรษฐกิจ เพื่อ
ลโทษทางวินัย เพื่อลโทษคนงานที่นัดหยุดงาน หรือเพื่อลโทษคนงานอันมีสาเหตุมาจากเชื้อชาติ สังคม
สัญชาติ หรือศาสนา

อนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคม และการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน

Freedom of association and protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87)

- ขอบเขตการบังคับใช้ – ทุกกิจการ ไม่ว่าจะป็นนายจ้างรัฐ เอกชน เกษตรกร **ยกเว้น ทหาร/ตำรวจ**
- รับรองสิทธิในการรวมตัวกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ อันเนื่องมาจากความแตกต่างใด ๆ (อาชีพ ผิว เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ หรือลัทธิความเชื่อทางการเมือง)
- สิทธิในการจัดตั้งและการเข้าร่วมองค์การของตนเอง โดยปราศจากการรับรองหรือการอนุมัติจากรัฐ (without previous authorisations) และมีสิทธิในการเลือกที่จะเข้าร่วมองค์กรโดยอิสระ
- องค์กรต้องมีอิสระจากฝ่ายการเมือง (ฝ่ายบริหาร) ต้องไม่ถูกสั่งยกเลิก/พักโดยฝ่ายบริหาร
- สิทธิในการรวมตัวกันเป็นสมาพันธ์
- สิทธิในการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกระหว่างประเทศ
- ต้องมีการออกกฎหมายภายในออกมารับรองสิทธิดังกล่าวของนายจ้างและลูกจ้างด้วย

อนุสัญญาฉบับที่ ๙๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมกลุ่ม และการร่วมเจรจาต่อรอง
Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98)

- ขอบเขตการบังคับใช้ – ทุกประเภทกิจการ แต่ไม่บังคับใช้กับเจ้าหน้าที่รัฐที่มีความรับผิดชอบในการบริหารงานของรัฐ
- ไม่ให้ลูกจ้างถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน / ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน
- คุ้มครองกรณีการแทรกแซงการดำเนินงานของสหภาพแรงงาน – เน้นความเป็นอิสระของสหภาพแรงงาน ลูกจ้าง การให้เงิน/ความช่วยเหลือจากนายจ้าง อาจเข้าช้อยกเว้นว่าด้วยความเป็นอิสระได้
- ส่งเสริมการร่วมการเจรจาต่อรอง

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๐๐ ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากันของคณงานชาย – หญิง สำหรับงานที่มีค่าตอบแทนเท่ากัน

Equal Remuneration Convention, 1951(No. 100)

- ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกปรับใช้หลักการว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน สำหรับงานที่มีลักษณะสภาพ และเงื่อนไขของงานอย่างเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศของคณงาน
- ค่าตอบแทน หมายความว่า เงินเดือน และสิ่งของที่เป็นค่าตอบแทนอื่น ที่นายจ้างจ่ายให้แก่คณงานอันเนื่องมาจากการทำงาน
- สนับสนุนการประเมินค่าของงานอย่างเที่ยงธรรมตามลักษณะของงาน

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๑๑ ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ

Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111)

- ประเทศสมาชิกส่งเสริมความเสมอภาคทางโอกาส และการปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติ
- คำนิยามว่าด้วย “การเลือกปฏิบัติ” (ข้อ ๑)
 - การแบ่งแยก กีดกัน หรือลำเอียงใด ๆ ที่กระทำบนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง สัญชาติ หรือพื้นฐานทางสังคม ซึ่งมีผลลบลงหรือทำความเสียหายต่อความ เสมอภาคของโอกาสหรือการปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงานหรืออาชีพ
 - แบ่งแยก กีดกัน หรือลำเอียงใดๆ ที่มีผลลบลงหรือทำความเสียหายแก่ความเสมอภาคในทางโอกาส หรือการปฏิบัติ เกี่ยวกับการจ้างงานหรืออาชีพ ตามที่ประเทศสมาชิกจะได้กำหนด ภายหลังจากการปรึกษากับองค์กรผู้แทน นายจ้าง และคนงานแล้ว
 - การแบ่งแยก กีดกัน ลำเอียงในเรื่องงานบางประเภท ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการอันแท้จริงของงานนั้น ไม่ถือว่าเป็นเลือกปฏิบัติ
- การจ้างงาน และอาชีพ รวมทั้งการเข้ารับการฝึกอาชีพ การเข้าทำงาน การประกอบอาชีพประเภทต่าง ๆ
- การดำเนินมาตรการแก่บุคคลใด ซึ่งต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ ไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ และบุคคลที่เกี่ยวข้องมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจได้

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๓๘ ว่าด้วยอายุขั้นต่ำที่จะอนุญาตให้จ้างงานได้

Minimum Age Convention, 1973(No. 138)

- เพื่อยกเลิกการใช้แรงงานเด็ก (**อายุขั้นต่ำและการศึกษาภาคบังคับ**)
- เด็กที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน จะต้องมียุไม่ต่ำกว่า อายุที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ และไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี (อาจลดเหลือ ๑๔ ปีสำหรับประเทศกำลังพัฒนา) (ข้อ ๒ (๓))
- เยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีต้องห้ามทำงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย และศีลธรรม แต่ถ้าอายุ ๑๖ ปีขึ้นไปอาจให้ทำงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย และศีลธรรมบางประเภทได้ แต่ต้องมีมาตรการที่ให้ความคุ้มครองอย่างเต็มที่
- เด็กอายุระหว่าง ๑๓ – ๑๕ ปี อาจทำงานเบาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือการพัฒนาและต้องไม่เสียการเรียนด้วย
- ต้องมีบทกำหนดโทษเพื่อให้มีการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๒ ว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก

Worst Forms of Child Labour Convention, 1999(No. 182)

- มุ่งหมายให้ประเทศสมาชิกดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพและโดยฉับพลันเพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก (แรงงานที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) (ข้อ ๒)
- รูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของแรงงานเด็ก หมายถึง (ข้อ ๓)
 - ก) รูปแบบทั้งปวงของระบบทาสหรือแนวปฏิบัติที่คล้ายคลึงทาส เช่น การค้าเด็ก แรงงานขูดหน้ แรงงานทาสติดดิน การบังคับเด็กให้สู้รบ
 - ข) การใช้การจัดการหรือการเสนอเด็กเพื่อการค้าประเวณี เพื่อการผลิตหรือแสดงสื่อลามกอนาจาร
 - ค) การใช้ การจัดการ หรือเสนอเด็ก เพื่อกิจกรรมที่ผิดกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การผลิต และการค้าขายสิ่งเสพติด
 - ง) งานที่มีลักษณะหรือสภาพงานอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของเด็ก

- ประเทศสมาชิกต้องมีแผนปฏิบัติงาน และการดำเนินการที่จัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดในการใช้แรงงานเด็ก
- ต้องมีมาตรการลงโทษทางอาญา หรือการลงโทษที่เหมาะสมเพื่อให้มีการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
- ประเทศสมาชิกต้องดำเนินมาตรการที่กำหนดระยะเวลา (time-bound measures) และมีประสิทธิผล
 - ก) ป้องกันมิให้มีการจ้างงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด
 - ข) ให้ความช่วยเหลือโดยตรงที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อให้เด็กพ้นจากการทำงานในรูปแบบที่เลวร้าย และเพื่อฟื้นฟูให้เด็กอยู่ในสังคมได้
 - ค) ให้เด็กพ้นจากการทำงานในรูปแบบที่เลวร้าย และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และได้รับการฝึกอบรมอาชีพ
 - ง) จำแนกเด็กที่มีความเสี่ยงเป็นพิเศษออกมาและให้ความช่วยเหลือ
 - จ) ตระหนักถึงสถานการณ์พิเศษของเด็กหญิง

บทบัญญัติกฎหมายแรงงานไทยที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
 - การเรียกรับประกันการทำงาน
 - การไม่เลือกปฏิบัติ
 - การจ่ายค่าตอบแทนการทำงาน
 - การกำหนดวันและเวลาในการทำงาน
- พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
 - สิทธิแรงงานต่างด้าวในการแรงงานสัมพันธ์
 - สิทธิหรือเสรีภาพในการรวมกลุ่ม
 - สิทธิในการแรงงานสัมพันธ์ของบุคลากรภาครัฐ

อภิปราย คำถามและคำตอบ

